

384 Ó Kriste, pohlédni

transpozice 7

1. Ó Kris - te, po - hléd - ni, mou sla - bost po - zved - ni, u-slyš, lás-ky

Zdro - ji, povzdech du - še mo - jí pro - seb - ný!

2. Tys na zem sestoupil,
abys mě vykoupil,
daroval mi sebe,
proto jsi i nebe opustil.

3. Pro hříšnou duši mou
již cestou bolestnou
na Golgotu kráčíš,
cestu kříže značíš krví svou.

4. Tam peklo potíráš
a nebe otvíráš,
pod mých hříchů tíží
na potupném kříži umíráš.

5. Ach, já jsem jedinou
tvých strastí příčinou,
pro mne byl jsi haněn,
velmi byl jsi raněn mou vinou.

6. Tvůj kříž mi spásu dej,
tvá krev mi život vlej,
rána tvého srdce
navždy mě v tvé lásce zachovej.

7. Kéž hříchy opustím
a zvu tě Bohem svým,
po vezdejší pouti
kéž tě obejmouti navždy smím.

2. Tys na zem se - stou - pil, a - bys mě vy - kou - pil, da - ro - val mi

se - be, pro - to jsi i ne - be o - pus - til.

3. Pro hříš - nou du - ši mou již ces - tou bo - lest - nou na Gol - go - tu

krá - číš, ces - tu kří - že zna - číš kr - ví svou.

4. Tam pe - klo po - tí - ráš a ne - be ot - ví - ráš, pod mých hří - chů

tí - ží na po - tup - ném kří - ži u - mí - ráš.

5. Ach, já jsem je - di - nou tvých stras - tí pří - či - nou, pro mne byl jsi

ha - něn, vel - mi byl jsi ra - něn mou vi - nou.

6. Tvůj kříž mi spá - su dej, tvá krev mi ži - vot vlej, rá - na tvé - ho

srd - ce na - vždy mě v tvé lás - ce za - cho - vej.

7. Kéž hří - chy o - pus - tím a zvu tě Bo - hem svým, po vez - dej - ší

pou - ti kéž tě o - bej - mou - ti na - vždy smím.